

Princippet om den forskellige Promille for Bygninger og Jord, idet jeg frygter, at det vil føre til en Overvæltning af Skatten paa Landbruget. De faa Eksempler, jeg har haft til Raadighed, tyder paa, at der vil ske en saadan Overvæltning, men det er ogsaa kun faa Eksempler, det har jo ikke været muligt at fravriste Udvalget virkelige solide Oplysninger; i den Henseende har Udvalget næsten været som en hermetisk lukket Daase. Men da jeg mener, jeg har Lov til at gaa ud fra, at Lovforslaget vil blive underkastet en ret grundig Behandling i Landstinget, navnlig ogsaa med det for Øje at skaffe Oplysning om, hvorvidt der virkelig vil ske nogen væsentlig Forskydning fra de bymæssige Distrikter i Landkommunerne over paa Landbruget, vil jeg i Haab om, at der vil ske Ændringer til det bedre i Lovforslaget, inden vi igen faar det til Behandling her, indskrænke mig til ved denne Lejlighed at stemme imod Lovforslaget.

Kragh: Jeg har ikke noget at føje til den udmærkede Redegørelse for Lovforslagets Indhold, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pinholt, har givet, og jeg kan ganske tiltræde den Opfattelse, han har givet Udtryk med Hensyn til den Betydning, som Lovforslagets Opbøjelse til Lov vil faa i Henseende til Indfrielse af det Løfte, som i Grunden alle politiske Partier har givet: at tilvejebringe lige Skat paa lige Jord under Hensyn til Godhed og Beliggenhed.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt forsvarede i sin Tale dem, der gennemførte Ordningen af 1903, og mente, at de i Virkeligheden fortjente Tak for det, som der blev udrettet. Heri er jeg i og for sig ikke uenig med ham, men paa den anden Side maa det dog erkendes, at Overgangen fra de gamle Hartkornsskatter til Ejendomsskyld i visse Henseender betød et Tilbageskridt, selv om det maaske principielt maatte siges at være et Fremskridt. Det var jo de Forhold, der havde udviklet sig, ganske særligt i Jylland, som gjorde Beskatningen efter Hartkorn urimelig; men paa den anden Side er Forholdet nu dette, at som Udviklingen har været i det hele Land siden 1903, ogsaa skattemæssigt, er Ejendomsskylden blevet lidet rimelig, og det urimelige vil øges, hvis vi foretager den Overgang til Ejendomsskyld, som ifølge Loven skal ske for den sidste Femtedel af Hartkornsskatten.

Jeg er altsaa ganske enig med mit Partis ærede Ordfører, og dette, at en og

anden Venstremand, som i denne Henseende har faaet Betænkighedernes Naadegave, staar op her og forkynder for det konservative Folkeparti, at han i denne Sag har Tendenser i dette Partis Retning, det skal nu ikke, synes jeg, skabe nogen Sommer for dette Parti, thi een Svale gør ingen Sommer, og en 2—3 Stykker gør det heller ikke; man skal i hvert Fald være forsigtig med at slutte sig til Sommer, fordi saadanne 2—3 viser sig.

Jeg var desværre ikke til Stede, da det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde Ordet. Jeg saa, at det ærede Medlem gik op paa Talerstolen, men tog i dette Øjeblik ikke i Betænkning at forlade Salen, fordi jeg i Forvejen mente nogenlunde at vide, hvad det var, det ærede Medlem havde paa Hjerte, og jeg hører ogsaa nu, at det ærede Medlem har gjort en Tale, som jeg har holdt i den liberale Venstreforenings Valbykreds, til Genstand for Omtale her. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller strutter som bekendt af Erfaringer, og i Henhold hertil maa der formentlig ogsaa tillægges hans Anskuelse i dette Spørgsmaal en særlig Vægt. Det var dog ikke derfor, jeg gik, men det var under Hensyn til, at jeg synes, det er ønskeligt, at en Taler har sit Standpunkt der, hvor hans Hjerte i Virkeligheden er; ellers gaar det let saadan, som det er gaadet det ærede Medlem under denne Forhandling, at man spørger sig selv: Hvor er den Interessekreds, som er bestemmende for det ærede Medlems Udtalelser? Den er jo i Virkeligheden ikke saa overordentlig vanskelig at finde.

Jeg skal slet ikke komme ind paa det konservative Folkepartis Stilling til Jordbeskatningen eller paa det Forsvar for den ændrede Stilling, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her har ført. Forsvaret gik i Virkeligheden blot ud paa, at det konservative Folkepartis Stilling i 1916 ganske simpelt er forsvundet, fordi Sympatien for en særlig Jordbeskatning og den Matrikul, som Programmet ogsaa indeholdt — ja, disse to Ting har ædt hinanden op, saaledes at der af Sympatien saa at sige intet er blevet tilbage, og Matrikullen er helt forsvundet. Men de Konservative har jo dog alligevel ikke opgivet Ævred, og det kan man i og for sig kun glæde sig over, thi det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her har været en „overbevisningstro“ — jeg